

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความพยายามที่สำคัญประการหนึ่งในวงการศึกษาคือ ความพยายามที่จะค้นหาองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการ เรียน อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถ และศักยภาพของตนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด องค์ประกอบสำคัญซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่ามีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการ เรียน คือ ความสามารถทางสติปัญญา การทำนายความสำเร็จทางการ เรียนด้วยความสามารถดังกล่าวที่วัดได้ด้วยแบบทดสอบต่างๆ นั้น ได้ศึกษากันมานานนับเป็นศตวรรษ ดังจะเห็นได้ว่าในรอบ 50 ปี ที่ผ่านมามีการใช้แบบทดสอบสติปัญญาในการ คัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาแทบทุกแห่ง¹

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความสามารถกับสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กันในทางบวก กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาสูงก็มีแนวโน้มจะมีสัมฤทธิ์ผลสูง และผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่ำก็มีแนวโน้มจะมีสัมฤทธิ์ผลต่ำ แต่ความสัมพันธ์นี้ไม่ได้เป็นแบบหนึ่งต่อหนึ่ง² ข้อสังเกตนี้ได้รับการยืนยันจากผลงานวิจัยจำนวนมากซึ่งได้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสติปัญญา เช่น ไอคิว หรือความถนัด กับสัมฤทธิ์ผล อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น โคล (Cole, 1974) ได้ศึกษาจากผลงานวิจัยต่างๆ และสรุปว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองอยู่ในระหว่าง .50 ถึง .75 ไม่ว่าจะใช้เครื่องมือเพียงประเภทเดียวหรือหลายประเภทรวมกันก็ตาม แสดงว่าประมาณหนึ่งในสี่ หรือครึ่งหนึ่งของความแปรปรวนในการทำนายความสำเร็จในการ เรียนนั้นเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้รับการอธิบาย³

¹F.D. Naylor, Personality and Educational Achievement. (Sydney : John Wiley & Sons, Australia Pty., 1972), p. 14.

²Ibid., p. 7.

³J. L. Cole, "The Relationship of Selected Personality Variables to Academic Achievement of Average Aptitude Third Graders," Journal of Educational Research 67 (March 1974) : 329.

ขอค้นพบดังกล่าวทำให้เชื่อได้ว่า มีตัวแปรอื่นที่นอกเหนือ และแตกต่างไปจากองค์ประกอบทางสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียน ซึ่งนักจิตวิทยา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้พยายามที่จะค้นหาว่ามีอะไรบ้าง และให้ความสนใจกับองค์ประกอบอื่นที่ไม่ใช่ขององค์ประกอบทางสติปัญญา (Non-intellectual Factors) อันได้แก่องค์ประกอบทางบุคลิกภาพ ดังที่ลาวิน (Lavin, 1965) ได้ให้ความเห็นว่าตัวแปรด้านความสามารถทางสติปัญญาใช้พยากรณ์ความสำเร็จทางการเรียนได้ประมาณ 45% เท่านั้น ความสำเร็จทางการเรียนต้องอาศัยองค์ประกอบทางบุคลิกภาพด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น สถานภาพแรงจูงใจ (Motivational Status) แบบของบุคลิกภาพ (Personality Styles) ระดับการคิด (Cognitive level) และระดับพฤติกรรม (Behavioral Level) เป็นต้น¹ ดังนั้นระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา จึงมีงานวิจัยจำนวนมากที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพ ที่จะสามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนในระดับต่างๆ โดยใช้เครื่องมือที่มีผู้สร้างขึ้นจากความเชื่อและทฤษฎีทางบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป ความเห็นที่อยู่เบื้องหลังการวิจัยเหล่านี้คือ ถ้าไม่สามารถจะอธิบายถึงความแปรปรวนที่เหลือในการทำนายความสำเร็จ โดยใช้ความสามารถทางสติปัญญาเพียงอย่างเดียวได้แล้ว ก็ควรพยายามหาตัวทำนายรวมอื่นๆ มาประกอบด้วย เช่น ลักษณะทางบุคลิกภาพที่คงที่ (Stable personality disposition) ของแต่ละบุคคล ซึ่งผลที่ได้นี้อาจช่วยในการกำหนดเครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันต่างๆ อีกด้วย²

¹D. Lavin, "The Prediction of Academic Performance." Cited by Utoomporn Thongutai in "Prediction of College Success and Optimal Assignment of Students Using Linear Programming." (University of California, 1973), p. 9.

²Milton D. Harkel, "Prediction of College Achievement from the Edwards Personal Preference Schedule Using Intellectual Ability as a Moderator," Journal of Applied Psychology 50 (1966) : 336.

"บุคลิกภาพ" เป็นคำที่ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวางในวงการสนทนาในปัจจุบัน แต่ทั้งๆ ที่เป็นที่รู้จักกันดี คำนี้ก็ยังไม่มีความจำกัดความที่แน่นอน นักจิตวิทยาหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่า "บุคลิกภาพ" ไว้แตกต่างกัน ผู้หนึ่งให้ความหมายไว้ชัดเจน คือ อัลพอร์ต (Allport) เขากล่าวว่า "บุคลิกภาพก็คือลักษณะส่วนรวมของบุคคล ซึ่งมีลักษณะเป็นเอกภาพ ประกอบขึ้นด้วยระบบทางร่างกายและจิตใจที่กำหนดให้บุคคลนั้นมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากบุคคลอื่น"¹ แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพนี้กว้างขวาง และซับซ้อนยิ่ง นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้พยายามศึกษาคนควาวิจัย สร้างทฤษฎี และจัดแบ่งลักษณะบุคลิกภาพออกเป็นหลายแบบหลายทฤษฎี แตกต่างกันตามความเชื่อและทัศนคติของแต่ละบุคคล เช่น เครชเมอร์ (Kretschmer) และ เชลดอน (Sheldon) ได้ให้ความสำคัญกับลักษณะโครงสร้างของร่างกายว่ามีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของบุคคล เครชเมอร์จำแนกโครงสร้างทางร่างกายไว้เป็น 2 แบบ คือ แบบผอมสูง ที่เรียกว่าพวกแอสทีนิก (asthenic) และ แบบอ้วนเคี้ยที่เรียกว่าพวกพิคนิก (Pyknic)² ส่วนเชลดอน จำแนกโครงสร้างทางร่างกายตามลักษณะการพัฒนาของเนื้อเยื่อเป็น 3 แบบ คือแบบค่อนข้างอ้วนที่เรียกว่าเอนโดมอร์ฟิก (endomorphie) แบบนักกีฬาที่เรียกว่า เมโซมอร์ฟิก (mesomorphie) และแบบค่อนข้างผอมที่เรียกว่า เอกโตมอร์ฟิก (ectomorphie) ซึ่งลักษณะโครงสร้างทุกแบบดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดลักษณะทางบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน³ จุง (Jung) เชื่อว่าบุคลิกภาพประกอบด้วยสองมิติ

¹Gordon W. Allport, *Personality : Psychological Interpretation.* (New York : Henry Holt & Co., 1937), p. 8.

²E. Kretschmer, *Physique and Character.* (New York : Harcourt, Brace & World, 1925), p. 15.

³William H. Sheldon, "Constitutional Type." In *Differential Psychology.* Edited by Anne Anastasi. (London : Mc Millan Company 1970), pp. 162 - 177.

คือ มิติที่มักแยกตัวเมื่อเกิดความกดดันทางอารมณ์ หรือที่เรียกว่า การเก็บตัว (Introversion) และมิติที่ชอบสังคมและชอบมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่เรียกว่า การแสดงตัว (Extraversion) ฉะนั้นจึงแบ่งบุคลิกภาพของคนว่ามี 2 ประเภท คือประเภทเก็บตัวและประเภทแสดงตัว¹

นอกจากนี้ก็มี อัลพอร์ต (Allport) ซึ่งมีความเห็นว่าการพิจารณาบุคลิกภาพของบุคคลต้องพิจารณาจากหลายมิติ และแต่ละมิติจะประกอบด้วยลักษณะเฉพาะตัว (personal disposition) เขาได้แบ่งลักษณะดังกล่าวออกเป็น 3 ประเภท คือ²

1. ลักษณะเด่น (Cardinal disposition) ซึ่งหมายถึง คุณลักษณะใดเพียงลักษณะหนึ่งที่เด่นชัดที่สุดในตัวบุคคล อันจะทำให้บุคคลนั้นเป็นที่รู้จักของผู้อื่น
2. ลักษณะส่วนกลาง (Central disposition) หมายถึงคุณลักษณะอย่างน้อย 2-3 ลักษณะซึ่งประกอบกันแล้วทำให้บุคคลแตกต่างจากบุคคลอื่น มีความเด่นรองลงมาจากประเภทแรก
3. ลักษณะทุติยภูมิ (Secondary disposition) หมายถึงคุณลักษณะหลาย ๆ ประการในตัวบุคคลที่ไม่มีความสำคัญมากนัก หรืออาจเรียกว่าเป็นเพียง ทิศนคติ (attitude) ก็ได้

เมอร์เรย์ (Murray) ซึ่งสร้างทฤษฎีความต้องการขึ้นมา มีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องบุคลิกภาพที่ว่า ความต้องการของมนุษย์เป็นตัวกำหนดทิศทางทางการแสดงออกของบุคคล และช่วยให้มองเห็นบุคลิกภาพเฉพาะตัวของบุคคลได้เป็นอย่างดี³ ส่วน โรเจอร์ (Rogers) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพในแง่ของโครงสร้างว่า โครงสร้างของบุคลิกภาพเกิดจากการรับรู้-

¹ Carl G. Jung, "Psychological Type." Cited by Calvin S. Hall, and Gardner Lindzey in Theories of Personality. (New York : John Wiley & Sons, 1967), p. 88.

² Gordon W. Allport, "Trait Theories." Cited by Ernest R. Hilgard in Introduction to Psychology, 3d ed. (New York : Harcourt, Brace & World, 1962), pp. 472-473.

³ Henry A. Murray, Exploration in Personality. (New York : Oxford University Press, 1938), p. 76.

ตนเอง (self-concept) กล่าวคือเมื่อบุคคลรับรู้ว่าเป็นคนอย่างไรก็มักจะแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้เห็นว่าตนเป็นคนมีลักษณะเช่นนั้น¹ และแอดเลอร์ (Adler) เชื่อว่าบุคลิกภาพเกิดจากกระบวนการปรับตัวของมนุษย์เพื่อที่จะเอาชนะปมค้อย (Inferior Complex) ของตนด้วยวิธีการต่างๆ นานา² เป็นต้น

ในการประเมินบุคลิกภาพนั้น ส่วนมากใช้การวัดตัวแปรที่ถือว่าเป็นลักษณะทางบุคลิกภาพ (trait) ด้วยเครื่องมือ หรือแบบวัดต่างๆ มีผู้จำแนกลักษณะทางบุคลิกภาพไว้ต่างๆ กัน เช่น กิลฟอร์ด (Guilford) เชื่อว่าบุคลิกภาพประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ประการด้วยกัน คือ ความสนใจ ความต้องการ ทักษะ ทักษะ ความถนัดตามธรรมชาติ อารมณ์ ระบบทางสรีระ และรูปร่างภายนอก³ ฮิลการ์ด (Hilgard) ได้สรุปลักษณะทางบุคลิกภาพที่มีผู้จำแนกไว้หลายแบบ ได้ 7 ประเภท คือ⁴

1. รูปร่างและอารมณ์ (physique and temperament)
2. สติปัญญา และความสามารถต่างๆ (Intellectual and other abilities)
3. ความสนใจและค่านิยม (Interests and values)
4. ทักษะทางสังคม (Social attitudes)
5. ลักษณะการจูงใจ (Motivational dispositions)
6. ลักษณะการแสดงออก (Expressive and stylistic traits)
7. แนวโน้มทางพยาธิสภาพ (Pathology trends)

¹Carl R. Rogers, Client-Centered Therapy. (Boston : Houghton Mifflin Co., 1951), p. 560.

²Alfred Adler, Understanding Human Nature. (New York : Greenberg, 1972), p. 331

³J. P. Guilford, Personality. (New York : Mc Graw-Hill Book Co., 1957), p. 7.

⁴Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology, 3d ed., pp. 452 - 453.

ส่วนเนลเลอร์ (Naylor) ได้จำแนกตัวแปรทางบุคลิกภาพเป็น 2 ประเภทได้แก่¹

1. ตัวแปรคงที่ (Structural or Static Variables) หมายถึงลักษณะทางบุคลิกภาพที่ค่อนข้างถาวร อันมีรากฐานมาจากพันธุกรรม หรือองค์ประกอบทางชีวภาพ เป็นที่เชื่อกันว่าในสภาวะที่ปกติ ลักษณะเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงได้ยาก ตัวแปรเหล่านี้ เช่น ลักษณะการเก็บตัว แสดงตัว เพศ และเชาวน์ปัญญา เป็นต้น

2. ตัวแปรพลวัต (Dynamic Variables) หมายถึงลักษณะทางบุคลิกภาพบางประการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะการดำรงอยู่ ตัวแปรเหล่านี้มักได้รับการพิจารณาในรูปของแรงจูงใจ (Motivational) ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ เพื่อสนองตอบต่อสภาวะความเครียด หรือความบีบคั้นของแต่ละบุคคล ความวิตกกังวล ก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่จัดอยู่ในประเภทนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ความวิตกกังวลนี้เป็นตัวแปรคงที่ไคควย กอดครีย์ และ สปีลเบเกอร์ (Gaudry and Spielberger) กล่าวว่าตัวแปรประเภทนี้มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียนในหลายๆ ทาง²

การศึกษาตัวแปรทางบุคลิกภาพที่จะสามารถทำนายสัมฤทธิผลได้นั้น กระทำกันในรูปของการวิจัยหลายๆ แบบ แบบหนึ่งที่ใช้กันมากคือ การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบวัด หรือแบบสำรวจบุคลิกภาพอาจเป็นเพียงค่าเดียวหรือหลายค่า กับดัชนีของความสำเร็จ โดยความคุมตัวแปรเกิน อันได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา³ ดังเช่น การวิจัยของกูสไตน์ และ ฮิลบรูน (Goodstein and Heilbrun, 1962) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพค่าต่างๆ จากแบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส กับคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยไอโอวา ที่มีความสามารถทางสติปัญญา 3 ระดับ โดยจัดกระทำตัวแปรค่าความสามารถทางสติปัญญาออก จากผลการวิจัยก็พบว่าในแต่ละกลุ่มของความสามารถนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง

¹Naylor, Personality and Educational Achievement., pp. 3 - 4.

²Ibid., p. 4.

³Harkel, "Prediction of College Achievement from the Edwards

Personal Preference Schedule Using Intellectual Ability as a Moderator,"

บุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผลแตกต่างกัน และได้นำเสนอแนะว่าในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองดังกล่าว ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเอกพันธ์ (Homogeneous group) ในด้านสติปัญญา เพราะการละเลยตัวแปรนี้จะทำให้ไม่ทราบความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างตัวแปรที่จะศึกษา¹ นอกจากนี้ กูดสไตน์ และ ฮิลบรุนแล้ว ฮาร์เกิล (Harkel, 1966) ซึ่งทำการวิจัยในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน ก็ได้ให้ข้อสังเกตในทำนองเดียวกัน คือได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการควบคุมตัวแปรสติปัญญา²

งานวิจัยต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผล ได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างหลายระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงชั้นอุดมศึกษา โดยใช้เครื่องมือหลายประเภทที่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความต้องการที่วัดได้จากแบบวัดบุคลิกภาพอีพีพีเอส กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนมัธยมที่มีความสามารถทางสติปัญญา แตกต่างกัน 3 ระดับ หรือเป็นภาวศึกษาลักษณะบุคลิกภาพด้านความสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถได้ก็เพียงใด ซึ่งถึงแม้ว่าในเมืองไทยจะมีผู้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผลไว้มาก แต่ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการ และเครื่องมือเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้เลย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาว่า

1. บุคลิกภาพด้านความต้องการแต่ละด้าน จะสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมัธยมที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่างกัน 3 ระดับได้หรือไม่ เพียงใด

¹Leonard d. Goodstein, and Alfred B. Heilbrun, "Prediction of College Achievement from the Edwards Personal Preference Schedule at Three Levels of Intellectual Ability," Journal of Applied Psychology 46(1962) : 317 - 320.

²Harkel, "Prediction of College Achievement from the Edwards Personal Preference Schedule Using Intellectual Ability as a Moderator," pp. 336 - 340.

2. บุคลิกภาพตามความต้องการแต่ละด้าน จะสามารถรวมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมัธยมที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่างกัน 3 ระดับ ได้หรือไม่ เพียงใด

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา นักจิตวิทยา ได้พยายามค้นหาลักษณะทางบุคลิกภาพ ที่จะสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างหลายประเภท เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลในระดับต่างๆ กลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงหรือต่ำกว่าระดับความสามารถ และกลุ่มตัวอย่างที่เรียนไม่สำเร็จ เป็นต้น ซึ่งในการศึกษาใช้วิธีการและเครื่องมือต่างๆ กัน แบบวัดบุคลิกภาพ อีฟพีเอส เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจ และถูกนำมาใช้ในวัตถุประสงค์ดังกล่าว แบบวัดชนิดนี้ แอลเลน แอล เอ็ดเวิร์ด (Allen L. Edwards) ได้สร้างขึ้นในปี 1954 โดยอาศัยทฤษฎีความต้องการของ เมอร์เรย์ (Murray)¹ ที่เสนอไว้ในปี 1938 ในทฤษฎีนี้ เมอร์เรย์ ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ไว้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ²

1. ความต้องการทางร่างกาย (Primary or Viscerogenic needs) หมายถึง ความต้องการอันเกิดจากการกระตุ้นภายในร่างกาย ได้แก่

- 1.1 ความต้องการอากาศ (n Air)
- 1.2 ความต้องการน้ำ (n Water)
- 1.3 ความต้องการอาหาร (n Food)
- 1.4 ความต้องการทางเพศ (n Sex)
- 1.5 ความต้องการอาหารประเภทนม (n Lactation)
- 1.6 ความต้องการขับถ่าย (n Urination)
- 1.7 ความต้องการป้องกันโรค (n Defecation)

¹Allen L. Edwards, Manual for the Edwards Personal Preference Schedule. (New York : The Psychological Cooperation, 1959), p. 9.

²Murray, Exploration in Personality., pp. 76 - 83.

- 1.8 ความต้องการหลีกเลี่ยงการเจ็บปวดทางกาย (n Harmavoidance)
- 1.9 ความต้องการหลีกเลี่ยงสิ่งเป็นพิษ (n Noxavoidance)
- 1.10 ความต้องการหลีกเลี่ยงความร้อน (n Heatavoidance)
- 1.11 ความต้องการหลีกเลี่ยงความเย็น (n Coldavoidance)
- 1.12 ความต้องการมีความรู้สึกกับสัมผัส (n Sentience)

2. ความต้องการทางจิตใจ (Secondary or Psychogenic needs) เป็นความต้องการที่อาจเกี่ยวข้องกับและสืบเนื่องมาจากประเภทแรกเป็นบางส่วน แม้ว่าจะไม่ใช่ความต้องการพื้นฐานหรือไม่ใช่แรงขับทางชีวภาพ แต่ความต้องการบางชนิดในประเภทนี้ก็เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความต้องการประเภทนี้แบ่งออกเป็น 28 ชนิด คือ

- 2.1 ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่
 - 2.1.1 ความต้องการเป็นเจ้าของ (n Acquisition) หมายถึงความต้องการยับยั้ง ขโมย ครอบครอง หรือเล่นการพนัน และการทำงานเพื่อให้ได้เงินหรือสิ่งตอบแทน
 - 2.1.2 ความต้องการสงวนรักษา (n Conservance) หมายถึงความต้องการสะสม ซ่อมแซม ทำความสะอาด และถนอมสิ่งของ และป้องกันมิให้เสียหาย
 - 2.1.3 ความต้องการจัดระเบียบ (n Order) หมายถึงความต้องการจัดระเบียบสิ่งของต่างๆ ให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ และกำจัดสิ่งที่ไม่ต้องการ
 - 2.1.4 ความต้องการเก็บเอาไว้ (n Retention) หมายถึงความต้องการดำรงไว้ซึ่งความเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ ได้แก่ ความต้องการปฏิเสธที่จะให้หรือให้ยืม ความต้องการออกออมและประหยัด
 - 2.1.5 ความต้องการสร้าง (n Construction) หมายถึงความต้องการสร้างหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ

2.2 ความต้องการที่แสดงถึงความทะเยอทะยาน ความต้องการอำนาจ
เกียรติยศชื่อเสียง และความสำเร็จ ได้แก่

2.2.1 ความต้องการเป็นเลิศ (n Superiority) ซึ่งจำแนกได้เป็น
2 ประเภท คือ

- ความต้องการความสำเร็จ (n Achievement) หมายถึง
ความต้องการมีอำนาจเหนือความคิด การกระทำและบุคคล
- ความต้องการเป็นที่รู้จัก (n Recognition) หมายถึง
ความต้องการทำตนให้เป็นที่รู้จักและยอมรับของบุคคลอื่น
เป็นความต้องการที่จะอยู่ในสถานะทางสังคมชั้นสูง

2.2.2 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (n Achievement) หมายถึงความ
ต้องการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ และต้องการทำสิ่งที่ยากให้สำเร็จ
ดูลงมือเร็วที่สุด

2.2.3 ความต้องการเป็นที่รู้จัก (n Recognition) หมายถึงความ
ต้องการกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อต้องการได้รับคำยกย่อง
ชมเชย การพுகโอ้อวด และการพுகถึงความสำเร็จของตนเอง
การแสวงหาความแตกต่างจากผู้อื่น การแสวงหาความยกย่อง
จากสังคมชั้นสูง

2.2.4 ความต้องการแสดงออก (n Exhibition) เป็นความต้องการ
ที่คล้ายคลึงกับความต้องการเป็นที่รู้จัก หมายถึงความต้องการ
ทำตนให้เป็นที่ตื่นตะลึงเราใจผู้อื่น

2.2.5 ความต้องการที่จะไม่ถูกลดงต่ำ (n Inviolacy) หมายถึง
ความต้องการป้องกันไม่ให้สูญเสียชื่อเสียงและการนับถือตนเอง

2.2.6 ความต้องการหลีกเลี่ยงการมีปมค้อย (n Infavoidance)
หมายถึงความต้องการหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ความอับอาย
การเสื่อมเสียเกียรติ และการถูกเยาะเย้ยจากผู้อื่น โดยการ

ไม่กระทำในสิ่งทีนอกเหนือจากอำนาจของตน

2.2.7 ความต้องการป้องกันตนเอง (n Defendance) หมายถึงความ
ต้องการป้องกันตนเองจากการถูกตำหนิและวิพากษ์วิจารณ์ โดย
การพยายามให้เหตุผลในการกระทำของตนเอง การให้อภัยผู้-
อื่น การให้การอธิบาย และการแก้ตัว ตลอดจนการต่อต้านการ
ถูกตรวจตรา

2.2.8 ความต้องการตอบโต้ (n Counteraction) หมายถึงความ
ต้องการเอาชนะสิ่งต่างๆ ควบคู่การต่อสู้ดิ้นรน ความต้องการทำ
งานที่ยากๆ การป้องกันชื่อเสียงของตนโดยการกระทำ

2.3 ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของบุคคล ซึ่งหมายถึงทั้งการ
ต่อต้าน และการยอมตาม

2.3.1 ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (n Dominance) หมายถึง
ความต้องการมีอำนาจที่จะบังคับผู้อื่น ความต้องการชักชวน
ออกคำสั่ง แนะนำและยับยั้งผู้อื่น ตลอดจนการกำหนด และ
การจัดระเบียบพฤติกรรมของกลุ่ม

2.3.2 ความต้องการยอมตาม (n Deference) หมายถึงความต้องการ
ยกย่องชมเชยผู้อื่น ปฏิบัติตามผู้ที่มอำนาจเหนือตน รวมมือกับผู้นำ
ตลอดจนรับใช้ด้วยความเต็มใจ

2.3.3 ความต้องการเหมือนกับผู้อื่น (n Similance) หมายถึงความ
ต้องการทำตนให้เหมือนหรือทัดเทียมผู้อื่น ใ้แก่การแสดงพฤติกรรม
การเลียนแบบ หรือการแข่งขัน การเห็นด้วย และการเชื่อผู้อื่น

2.3.4 ความต้องการพึ่งตนเอง (n Autonomy) หมายถึงความต้องการ
ต่อต้านอิทธิพลต่างๆ ตลอดจนต้องการดิ้นรนที่จะเป็นอิสระในคำ
ความคิดและการกระทำ

- 2.3.5 ความต้องการแตกต่างจากผู้อื่น (n Contrarience) หมายถึง ความต้องการปฏิบัติตนให้แตกต่างจากผู้อื่น เพื่อความมีเอกลักษณ์ ของตนเอง ต้องการมีความเห็นและการกระทำที่ตรงข้ามกับผู้อื่น ตลอดจนการไม่ปฏิบัติตามประเพณีนิยม
- 2.4 ความต้องการที่จะทำร้ายผู้อื่นหรือตนเอง (sado-masochistic dichotomy)
- 2.4.1 ความต้องการก้าวร้าว (n Aggression) หมายถึงความต้องการที่จะให้ผู้อื่นบาดเจ็บหรือมีความทุกข์ ความต้องการกล่าวหา และทำร้ายผู้อื่น เยาะเย้ยถากถาง และต้องการลงโทษอย่างรุนแรง และจะมีความรู้สึกสบายใจเมื่อเห็นผู้อื่นเป็นทุกข์
- 2.4.2 ความต้องการยอมรับนิค (n Abasement) หมายถึงความต้องการยอมแพ้ ยอมรับโทษ ขอโทษ สารภาพผิด และลงโทษตัวเอง และมีความรู้สึกว่าการเจ็บปวดหรือความทุกข์เป็นผลดีมากกว่าผลเสีย
- 2.4.3 ความต้องการหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ (n Blamavoidance) หมายถึงความต้องการปฏิบัติตนตามแบบแผนประเพณีนิยม และ ความกฎหมาย โดยเก็บกคพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตำหนิ และการถูกลงโทษ
- 2.5 ความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่การแสวงหา และการแลกเปลี่ยนความรู้สึกชอบพอ รักใคร่ กับผู้อื่น หรือการยั้งยั้งความรู้สึกกังวล
- 2.5.1 ความต้องการไม่ตรีสัมพันธ์ (n Affiliation) หมายถึงความ ต้องการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น อยู่ร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนรวม มือกับผู้อื่นในกิจกรรมต่าง ๆ

- 2.5.2 ความต้องการต่อต้าน (n Rejection) หมายถึงความต้องการ
 ฝ่าฝืน คือคั่ง ไม่สนใจผู้อื่น แยกตัวเองและไม่แสดงอาการยินดี
 ยินร้ายกับผู้อื่น
- 2.5.3 ความต้องการช่วยเหลือ (n Nurturance) หมายถึงความต้องการ
 ช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความทุกข์ แสดงความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และ
 ต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น
- 2.5.4 ความต้องการขอความช่วยเหลือ (n Succorance) หมายถึงความ
 ต้องการได้รับการช่วยเหลือ การปกป้อง และความเห็นอกเห็นใจ
 จากผู้อื่น ต้องการพึ่งพาผู้อื่น
- 2.6 ความต้องการอื่น ๆ
- 2.6.1 ความต้องการพักผ่อน (n Play) หมายถึงความต้องการสนุกสนาน
 และผ่อนคลายความตึงเครียด ความต้องการการเล่นเกมส์ต่างๆ
 และหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะทำให้เกิดความเครียด
- 2.6.2 ความต้องการรู้ (n Cognizance) หมายถึงความต้องการบำบัด
 ความอยากรู้อยากเห็น โค้ดความต้องการสำรวจคนๆ อย
 วิธีการต่างๆ เช่น การอ่าน การฟัง การตั้งคำถาม
- 2.6.3 ความต้องการแสดงความรู้ (n Exposition) หมายถึงความ
 ต้องการแสดงพฤติกรรม การอธิบาย การแนะนำ การสาธิต
 การให้ข้อมูล การตีความหมาย และการบรรยาย เป็นต้น

ความต้องการทั้ง 2 ประเภทนี้ เมอร์เรย์ ถือว่าความต้องการประเภทแรก
 คือความต้องการทางกายนั้นไม่มีความสำคัญต่อบุคลิกภาพมากเท่ากับความต้องการทางจิตใจ
 กล่าวคือ ความต้องการทางกายนั้นถ้าได้รับการบำบัดอย่างเพียงพอแล้ว ก็จะถูกละเอียดไป แต่
 ความต้องการทางจิตใจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์มาก เขากล่าวว่าความต้องการประเภทนี้
 จะพบได้ในบุคคลทุกคน แต่ความเข้มแข็งของความต้องการแต่ละด้านจะแตกต่างกัน ซึ่งชนิดและ

ความเข้มแข็งของความต้องการนี้เองจะช่วยให้เราสังเกตเห็นลักษณะ บุคลิกภาพเฉพาะตัวของบุคคล

เอ็ดเวิร์ด ไคสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส เพื่อวัดตัวแปรทางบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ตัวแปร อันคัดเลือกมาจากความต้องการประเภทที่สอง ในทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ ตัวแปรดังกล่าวได้แก่

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล
2. ความต้องการยกย่องผู้อื่น
3. ความต้องการเป็นระเบียบ
4. ความต้องการแสดงออก
5. ความต้องการพึ่งตนเอง
6. ความต้องการไมตรีสัมพันธ์
7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น
8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ
9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น
10. ความต้องการยอมรับผิด
11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง
13. ความต้องการอดทน
14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
15. ความต้องการก้าวร้าว และรุกรานผู้อื่น

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยที่ศึกษาตัวแปรทางบุคลิกภาพที่จะสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส และแบบวัดหรือ

¹Murray, Explorations in Personality., p. 78- 79.

แบบสำรวจอื่นๆ ที่วัดบุคลิกภาพบางลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาพอเป็นสิ่ง เชป อันจะช่วยให้เห็น แนวโน้มในการพยากรณ์ และเพื่อเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานในการวิจัย เช่น

งานวิจัยของ เก็บฮาร์ท และ ฮอยท์ (Gebhart and Hoyt, 1958) ซึ่งเป็นการ ศึกษาบุคลิกภาพด้านความต้องการที่วัดได้จากแบบวัด อีพีพีเอส กับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 430 คน นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์จำนวน 310 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยแคนซัส ปีการศึกษา 1956-1957 โดยแบ่งนักศึกษาแต่ละคณะออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลสูง ปานกลาง และ ต่ำ ซึ่งจำแนกโดยใช้คะแนนจากแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล และในแต่ละกลุ่มนั้นก็ยิ่งแบ่งนักศึกษา ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่มีคะแนนสอบไล่ปลายภาคการศึกษาแรกสูงกว่าคะแนน-สัมฤทธิ์ผล เรียกว่ามีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง (Over achievement) กับประเภทที่มี คะแนนสอบไล่ปลายภาคการศึกษาแรกต่ำกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผล เรียกว่ามีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง (Under achievement) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง มีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริงในด้านความต้องการ-สัมฤทธิ์ผล ความต้องการ เป็นระเบียบ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และความต้องการพึ่งตนเอง แต่มีคะแนนต่ำกว่าในด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น และสำหรับนักศึกษาที่มี สัมฤทธิ์ผลสูง มีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำ ในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการแสดงออก ความต้องการพึ่งตนเอง และความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น แต่มี คะแนนน้อยกว่าในด้านความต้องการของผู้อื่น ความต้องการเป็นระเบียบ ความต้องการ ยอมรับโทษ และความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น¹

003302

ในปีต่อมา ครูก (Krug, 1959) ได้ศึกษาซ้ำในเรื่องเดียวกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 2 คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทค-โนโลยีคาร์เนกี จำนวน 240 คน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง 2 ประเภท คือ ใช้ แบบวัดความถนัดทางการเรียน (College Board Scholastic Aptitude Test) เฉพาะ-

¹G.G. Gebhart, and D.P. Hoyt, "Personality Needs for Under and Over Achiever Freshman," Journal of Applied Psychology 42(April 1958) : 125 - 128.

ส่วนที่วัดความสามารถด้านภาษาและคณิตศาสตร์ กับใช้คะแนนสัมฤทธิ์ผลตลอดปีในชั้นปีที่ 1 กล่าวคือ เมื่อใช้คะแนนความถนัดเป็นเกณฑ์ ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนในชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่นี้ สูงกว่าคะแนนความถนัด ถือว่ามีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง และผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียน ต่ำกว่าคะแนนความถนัด ก็ถือว่ามีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง ส่วนเมื่อใช้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในปีที่ 1 เป็นเกณฑ์ ก็หมายความว่าผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนสูงกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลในปี 1 ถือว่ามีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง และผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนต่ำกว่าคะแนนสัมฤทธิ์ผลในปี 1 ถือว่ามีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริง นอกจากนี้ในกลุ่มที่ใช้คะแนนความถนัดเป็นเกณฑ์ ยังได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 ระดับความสามารถ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ ผลงานวิจัยพบว่ามีส่วนที่สอดคล้องและบางส่วนที่แตกต่างไปจากของ เก็บฮาร์ท และ ฮอยท์ ผลที่ได้สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อใช้คะแนนความถนัดเป็นเกณฑ์ ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริง มีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริงในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการเป็นระเบียบ และความต้องการออกทน แต่ต่ำกว่าในด้านความต้องการโมตรีสัมพันธ์ และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ
2. เมื่อใช้สัมฤทธิ์ผลชั้นปีที่ 1 เป็นเกณฑ์ ผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลสูงกว่าที่เป็นจริงมีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าที่เป็นจริงในด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลเพียงด้านเดียว ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
3. ผู้ที่มีคะแนนความถนัดสูง มีคะแนนบุคลิกภาพสูงกว่าผู้ที่มีคะแนนความถนัดปานกลาง และต่ำในด้านความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น และความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ แต่ต่ำกว่าในด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น ความต้องการเป็นระเบียบ และความต้องการยอมรับผิด¹

¹Robert E. Krug, "Over and Underachievement and the Edwards Preference Schedule," Journal of Applied Psychology 43(1959) : 133 - 136

กูสไตน์ และ ฮิลบรุน (Goodstein and Heilbrun, 1962) ได้ศึกษาถึงตัว-
ทำนายสัมฤทธิ์ผลในระดับวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรีของมหา-
วิทยาลัยไอโอวา ที่เลือกเรียนวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น จำนวน 357 คน เป็นชาย 206 คน
และหญิง 151 คน โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างชายออกเป็น 3 กลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างหญิงออก
เป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถทางสติปัญญาที่ประเมินได้จากแบบวัดความสามารถทาง
ศัพท์ (Vocabulary test) และให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำแบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส ทำ
คะแนนที่ได้มาหาค่าสหสัมพันธ์ภาคียะ (Partial Correlation) กับคะแนนเฉลี่ยผลการ
เรียน 1 ภาค โดยจัดทำตัวแปรด้านความสามารถทางสติปัญญาออก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ในเพศชาย บุคลิกภาพด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียน
2. เพศชาย กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางสติปัญญาค่ำ บุคลิกภาพด้านความ
ต้องการพึ่งตนเอง และด้านความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น มีความสัมพันธ์ในทางลบกับสัมฤทธิ์ผล
กลุ่มที่มีความสามารถทางสติปัญญาปานกลาง บุคลิกภาพด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล และความ
ต้องการออกหน้ามีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในทางบวก แต่บุคลิกภาพด้านความต้องการไมตรีสัม-
พันธ์ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความต้องการเปลี่ยนแปลง และความต้องการช่วยเหลือ
ผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางสติปัญญาสูง
มีความสัมพันธ์ในทางลบระหว่างสัมฤทธิ์ผลกับบุคลิกภาพด้านความต้องการก้าวร้าว
3. เพศหญิง กลุ่มที่มีความสามารถทางสติปัญญาค่ำ บุคลิกภาพด้านความต้องการยอมรับ
โทษ และความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนกลุ่มที่มีความ
สามารถทางสติปัญญาสูง มีความสัมพันธ์ในทางบวก ระหว่างสัมฤทธิ์ผลกับบุคลิกภาพด้านความ
ต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น¹

ฮาร์เกิล (Harkel, 1966) ได้ทำการศึกษาต่อจาก กูสไตน์ และ ฮิลบรุน โดยใช้
กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมินเนโซตา เพศชายจำนวน 102 คน ซึ่ง-

¹Goodstein and Heilbrun, "Prediction of College Achievement from the Edwards Personal Preference Schedule at Three Levels of Intellectual Ability," : 317 - 320.

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดถูกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความสามารถทางสติปัญญาที่ประเมินจากแบบวัดความถนัดทางการเรียน เอ็ม เอส เอ ที (Minnesota Scholastic Aptitude test) คะแนนที่ใช้เป็นตัวแทน คือคะแนนที่ได้จากแบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส เกณฑ์ที่ใช้แสดงสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมี 2 ชุด คือ คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียน กับคะแนนเฉลี่ยตลอดปี เมื่อนำคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพกับคะแนนเฉลี่ยมาหาค่าสหสัมพันธ์ภาคียะ (Partial Correlation) โดยกำจัดตัวแปรสติปัญญาออก ผลการวิจัยที่ได้ ส่วนใหญ่แตกต่างไปจากของ กุสไตน์ และ ฮิลบรุน ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ในกลุ่มรวม เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการออกนอก และความต้องการเป็นระเบียบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือ ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในทางลบ แต่เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ยตลอดปีเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการออกนอก และความต้องการ เป็นระเบียบมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในทางบวก
2. ในกลุ่มที่มีระดับสติปัญญาต่ำ เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการออกนอก และความต้องการก้าวร้าว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความต้องการขอความช่วยเหลือกับสัมฤทธิ์ผลเป็นไปในทางลบ แต่เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ยตลอดปีเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกระหว่างบุคลิกภาพด้านความต้องการออกนอกกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนบุคลิกภาพด้านความต้องการยกย่องผู้อื่น และความต้องการแสดงออกมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในทางลบ
3. ในกลุ่มที่มีความสามารถทางสติปัญญาปานกลาง เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการออกนอกกับสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กันในทางบวก แต่เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ยตลอดปีเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าไม่มีบุคลิกภาพด้านใดมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล

4. ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางสติปัญญาสูง เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านความต้องการออกทนกับสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ส่วนบุคลิกภาพด้านความต้องการ เข้าใจตนเองและผู้อื่นมีความสัมพันธ์ในทางลบกับสัมฤทธิ์ผล แต่เมื่อใช้คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนเป็นเกณฑ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นระเบียบอีกเช่นกันที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผล ส่วนบุคลิกภาพด้านความต้องการก้าวร้าวกับสัมฤทธิ์ผลมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันระหว่างบุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผล เมื่อใช้เกณฑ์เกณฑ์ต่างกันนี้ จะเป็นสิ่งที่เตือนให้ของระมัดระวังในการวัดความสำเร็จในการ เรียนให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ฮาร์เกิล ยังได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 3 กลุ่ม โดยวิธีสุ่ม เพื่อให้ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับความสามารถทางสติปัญญา แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนทั้ง 2 ชุด ด้วยวิธีเคม ก็พบว่าความสัมพันธ์ที่ได้ไม่เหมือนกับในครั้งแรกที่ควบคุมความสามารถทางสติปัญญาด้วยการใช้คะแนนจากแบบสอบถามนัก แสดงว่าบุคลิกภาพที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงทำให้ค่าความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปตามโอกาส¹

โอกแลนด์ (Oakland, 1968) มีความเห็นว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความสำเร็จในการเรียนนี้ การควบคุมเฉพาะตัวแปรสติปัญญาเพียงอย่างเดียว ไม่เป็นการเพียงพอ เขาได้เน้นให้เห็นความสำคัญของการควบคุมตัวแปรเกินอื่นๆ เช่น สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน ซึ่งได้แก่ที่ตั้ง สภาพสังคมที่แวดล้อม ตลอดจนวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนด้วย และจากความเห็นดังกล่าว เขาได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่วัดจากแบบสำรวจบุคลิกภาพอีพีไอ (Edwards Personality Inventory) กับความสำเร็จในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

¹Harkel, "Prediction of College Achievement from the Edwards Personal Preference Schedule Using Intellectual Ability as a Moderator," : 336 - 340.

ที่เป็นนักเรียนมัธยม 2 โรงเรียน คือโรงเรียนในซีแอตเทิล และวอชิงตัน ซึ่งได้รับการพิจารณาว่ามีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกันมาก ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 241 คน คำนวณที่ใช้แทนสัมฤทธิ์ผล คือ ความคลาดเคลื่อนหรือความไม่สอดคล้องกันระหว่างคะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียนกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามถนัดทางการใช้เหตุผล และความถนัดทางคำนวณตัวเลขในแบบวัดความถนัด คือเอที (Verbal reasoning and numerical ability subtests of the Differential Aptitude Test: Form L) ซึ่งหมายถึงคะแนนสัมฤทธิ์ผลที่สูงหรือต่ำกว่าระดับความสามารถ อันได้แก่ผลต่างของคะแนนทั้ง 2 ชุด และทำการควบคุมตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยใช้แบบสอบถามของฮอลลิงส์เฮด (Hollingshead) ที่ชื่อว่า ทู แฟคเตอร์ อินเด็กซ์ ออฟ โซเชียล โพรวิชั่น (Two-Factor Index of Social Position) กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงจะถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความถนัดสูง กับกลุ่มที่มีความถนัดต่ำ ในการวิเคราะห์ที่ได้จำแนกตามเพศ และระดับความสามารถ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลที่สูงหรือต่ำกว่าระดับความสามารถ กับคะแนนบุคลิกภาพ 53 ด้าน จากแบบสำรวจบุคลิกภาพ อีทีไอ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เพศชาย กลุ่มที่มีความถนัดสูง บุคลิกภาพด้านการวางแผนและการจัดระเบียบสิ่งของ การมีความคาดหวังในการทำงานสูง การวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ การแข่งขัน การรับผิดชอบ และการพึ่งพาผู้อื่นในการทำงานมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล ส่วนกลุ่มที่มีความถนัดต่ำ บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลคือ การวางแผนและการจัดระเบียบสิ่งของ ความอดทน การมีความคาดหวังในการทำงานสูง การได้รับการสนใจในการทำงาน การวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมมือภายในกลุ่ม การแข่งขัน การมีเหตุผล การรับผิดชอบ การพึ่งพาผู้อื่น และการเข้าใจตนเอง

2. เพศหญิง ในกลุ่มที่มีความถนัดสูง ปรากฏว่าไม่มีบุคลิกภาพด้านใดมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล ส่วนกลุ่มที่มีความถนัดต่ำ บุคลิกภาพด้านการวางแผนและการจัดระเบียบสิ่งของ การมีความคาดหวังสูง การวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ การพึ่งพาผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล ส่วนบุคลิกภาพด้านการขาดความตั้งใจและการวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในทางลบ¹

¹Jams A. Oakland "Measurement of Personality Correlates of Academic Achievement in High School Students," Cited by F. D. Naylor in Personality and Academic Achievement., pp. 79 - 86.

ในปี 1974 โคล (Cole, 1974) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 3 ด้าน คือ อคติโนทัศน์ ทัศนคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 100 คน ซึ่งมีคะแนนความสามารถทางสติปัญญาที่วัดได้จากแบบวัดความสามารถทางสมองของ โอทิส-เลนนอน (Otis-Lennon test of Mental Ability) ระหว่าง 93-103 เครื่องมือที่วัดอคติโนทัศน์ คือ คชชีของอคติโนทัศน์สำหรับเด็ก (The Children's Self Concept Index) และใช้แบบวัดทัศนคติ เคอะ ซิล เกรน แอตติจูดินัล เรนจ์ อินดิเคเตอร์ (The Children's Attitudinal Range Indicator) และสำหรับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์วัดด้วยแบบวัดพฤติกรรมในห้องเรียน (The Classroom Behavior Inventory) สำหรับสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ใช้แบบวัดเมโทรโพลิแตน (Metropolitan Achievement Test) ซึ่งวัดความสำเร็จในการเรียน 4 ด้าน คือ การอ่าน การสะกดคำ ภาษาและคณิตศาสตร์ ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดถูกนำมาวิเคราะห์โดยหาค่าสหสัมพันธ์เรียงตามตำแหน่งของ เสเปียร์แมน และค่า สหสัมพันธ์พหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กัน และบุคลิกภาพด้านอคติโนทัศน์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างอคติโนทัศน์กับสัมฤทธิ์ผลด้านการสะกดคำไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่าลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้าน ไม่สามารถรวมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลได้¹

สำหรับในประเทศไทยนั้น ในปี 2510 สมคิด ไชยยันบุตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 52 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง 26 คน และกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบสอบถามบุคลิกภาพไฮสกูล (High School Personality Questionnaire) ซึ่งวัดลักษณะทางบุคลิกภาพ 14 ด้าน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถ

¹ Cole, "The Relationship of Selected Personality Variables to Academic Achievement of Average Aptitude Third Graders," : 329 - 332.

ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ มีบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ และความสามารถในการบังคับตนเอง โดยที่นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 3 ด้าน สูงกว่า¹

ในปี 2517 พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในสวนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา 6 โรงเรียน ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซีพีไอ (California Personality Inventory) วัดบุคลิกภาพและใช้คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปีแทนสัมฤทธิ์ผล ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในสวนกลางและส่วนภูมิกามีบุคลิกภาพบางด้านเหมือนกัน และบางด้านแตกต่างกัน และสรุปว่า บุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผล สำหรับนักเรียนในสวนกลางมี 6 ด้าน คือ ด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ การเข้าสังคม ประสิทธิภาพทางสมอง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การยอมรับตนเอง และสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการเป็นตัวของตัวเอง และสำหรับนักเรียนในส่วนภูมิภาคมี 4 ด้าน คือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ความรับผิดชอบ ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก และสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น²

✓ และในปี 2518 ยุวดี ภาชา ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพที่วัดได้จากแบบสำรวจ ซีพีไอ (California Personality Inventory) กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งสุ่มตัวอย่างประชากรมาจากคณะต่าง ๆ

¹สมคิด ไชยยันบุตร, "การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

²พวงรัตน์ ทวีรัตน์, "ลักษณะบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมัธยมศึกษาในสวนกลางและส่วนภูมิภาค" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

6 คณะ จำนวน 172 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แทนค่ายคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนตลอดปี ผลปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาแต่ละคณะแตกต่างกันไป ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มี 3 ด้าน คือ ด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น สัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น การควบคุมตนเอง ส่วนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล
2. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ คือ บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ ส่วนบุคลิกภาพด้านความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล
3. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ คือ บุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง ส่วนบุคลิกภาพด้านการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่นมีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล
4. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะสาธารณสุขศาสตร์ คือบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนทั่วไป ส่วนลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับสัมฤทธิ์ผล คือ บุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง และการสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น
5. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ คือบุคลิกภาพด้านลักษณะที่พบในคนทั่วไป
6. ลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ คือบุคลิกภาพด้านการยอมรับตนเอง และสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการ เป็นตัวของตัวเอง

7. ลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้าน ร่วมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของ นักศึกษาคณะแพทยศาสตร์รามธิบดี ไคคณะเดียว¹

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิจัยต่างๆ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า ลักษณะของบุคลิกภาพมีความ สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน จึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. บุคลิกภาพด้านความต้องการแต่ละด้าน สามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน ของนักเรียนมัธยมที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่างกัน ทั้ง 3 ระดับ ได้อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

2. บุคลิกภาพด้านความต้องการแต่ละด้าน สามารถร่วมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลทาง การ เรียนของนักเรียนมัธยมที่มีความสามารถทางสติปัญญาต่างกันทั้ง 3 ระดับ ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลว่าบุคลิกภาพด้านความต้องการ ประเภทใดบ้างที่มีสัมพันธ์กับ- สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางสติปัญญาในระดับต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้ นี้จะเป็นแนวทางใหญ่เกี่ยวของ ให้นำไปพิจารณาประกอบกับผลงานวิจัยอื่นๆ เพื่อหาทาง ส่งเสริมให้นักเรียนในระดับเดียวกันได้ประสบผลสำเร็จในการ เรียนให้มากที่สุดตามความ สามารถของตน

2. ทำให้ได้ทราบประสิทธิภาพในการทำนายของแบบวัดบุคลิกภาพ อีทีพีเอส ที่ใช้ ในการวิจัยนี้ว่าสามารถทำนายตัว เกณฑ์ คือสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมที่มีความ

1 ยุกติ ฤาชา, "สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีปีสุดท้าย มหาวิทยาลัยมหิดล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาวิจัย การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

สามารถทางสติปัญญาระดับต่างๆ ได้แค่เพียงใด เพื่อจะได้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ที่จะนำแบบสอบนี้ไปใช้ในโอกาสต่อไป

3. ผลการวิจัยที่ได้นี้จะ เป็นแนวทางในการศึกษาแก่ผู้สนใจ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2521 จากโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี 2 โรงเรียน
2. การจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางสติปัญญาใช้แบบสอบสติปัญญา แอควานซ์ โปรเกรสซีฟ แมทริซีส (Advanced Progressive Matrices, 1962) ของ เจ ซี ราเวน (J.C. Raven) เป็นเครื่องมือ
3. การวัดบุคลิกภาพ วัดด้วยแบบวัดอีพีพีเอส (Edwards Personal Preference Schedule) ของ แอลเลน แอลเอ็ดเวิร์ด (Allen L. Edwards)
4. สัมฤทธิผลทางการ เรียนที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพยากรณ์ คือ คะแนนเฉลี่ย 1 ภาคเรียน ภาคแรกปีการศึกษา 2521

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัย ผู้วิจัยถือว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้ง 2 โรงเรียนใช้หลักสูตรเดียวกัน
2. นักเรียนตอบแบบวัดบุคลิกภาพตามความรู้สึกที่แท้จริง และตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบ
3. นักเรียนตอบแบบสอบสติปัญญาตามความสามารถของนักเรียน
4. คะแนนสัมฤทธิผลที่ใช้เป็นเกณฑ์เป็นคะแนนที่เชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้ไม่ได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างอายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และตัวการอื่นๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ และสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน

2. คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่นำมาเป็นเกณฑ์ (criteria) ในการพยากรณ์ เป็นคะแนนที่ได้จากข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ยังไม่ได้มีการวิจัยถึงความเที่ยง (reliability) และความตรง (validity) ของแบบสอบ

3. แบบวัดบุคลิกภาพอีพีพีเอส สร้างขึ้นโดยอาศัยลักษณะของคนอเมริกันเป็นส่วนใหญ่ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และอื่นๆ ไม่เหมือนกับลักษณะของคนไทย อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

คำจำกัดความ

นักเรียน หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี 2 แห่ง คือ โรงเรียนพรหมานุสรณ์ และโรงเรียนเบญจม-เทพอุทิศ

โรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา หมายถึงโรงเรียนที่มีทั้งนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย รวมกัน และเป็นโรงเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการตั้งและดำรงอยู่ด้วยเงินงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ

ความสามารถทางสติปัญญา หมายถึงความสามารถในการสังเกต และจัดเรียง-ระบบความคิดที่ชัดเจน ซึ่งสำหรับการวิจัยนี้ คือความสามารถที่ประเมินค่าคะแนนจากแบบสอบสติปัญญา แอควานซ์ โปรเกรสซีฟ แมทริซีส์ (Advanced Progressive Matrices, 1962) ของ เจ ซี ราเวน (J. C. Raven)

ความสามารถ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญา

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ และความสำเร็จในการเรียน ซึ่งแสดงออกให้เห็นโดยคะแนนสอบ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือคะแนนเฉลี่ย (GPA)

ในทฤษฎี 1 ภาคเรียน ภาคแรกปีการศึกษา 2521.

สัมฤทธิ์ผล หมายถึง สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

บุคลิกภาพ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดบุคลิกภาพที่ ระจิต ศรีพุทธรัตน์ แปลมาจากแบบวัดบุคลิกภาพ อีพีพีเอส (Edwards Personal Preference Schedule) ของ แอลเลน แอล เอ็ดเวิร์ด (Allen L. Edwards) ซึ่งวัดค่าแปรทางบุคลิกภาพด้านความต้องการ 15 ตัวแปร ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Achievement) ใช้อักษรย่อ Ach หมายถึง ความต้องการทำอะไรให้ดีที่สุด ต้องการประสบผลสำเร็จในการทำงานที่ต้องใช้ความชำนาญ และความพยายามเพื่อให้อื่นรู้จัก ต้องการทำงานบางสิ่งบางอย่างที่มีความสำคัญมากๆ ให้ได้ดีที่สุด ชอบแก้ปัญหาที่ยากและสลับซับซ้อน ต้องการทำอะไรให้ดีกว่าผู้อื่น และต้องการเขียนบทละครหรือนวนิยายได้
2. ความต้องการยกย่องหรือยอมตามผู้อื่น (Deference) ใช้อักษรย่อ Def หมายถึง ความต้องการรับคำแนะนำจากผู้อื่น ต้องการทราบว่าผู้อื่นคิดอย่างไร ชอบปฏิบัติตามคำสั่ง และตามที่ได้รับคำสั่ง คาคหวั่ง ชอบชมเชยผู้อื่นและบอกให้เขาทราบว่าเขาทำงานได้ดี ยอมรับความเป็นผู้นำของผู้อื่น ชอบอ่านชีวประวัติบุคคลสำคัญ ชอบปฏิบัติตามประเพณีนิยม และยอมให้ผู้อื่นเป็นผู้ตัดสินใจให้
3. ความต้องการเป็นระเบียบ (Order) ใช้อักษรย่อ Ord หมายถึง ความต้องการทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ชอบวางแผนก่อนลงมือทำงานที่ยาก ชอบจัดสิ่งของให้อยู่ในสภาพที่สะดวกเป็นระเบียบอยู่เสมอ ชอบวางแผนการเดินทางก่อนออกเดินทางจริงๆ ชอบรวบรวมรายละเอียดในการทำงานต่างๆ ชอบเก็บเอกสารหรือจดหมายไว้อย่างเป็นระบบ ชอบรับประทานอาหารให้เป็นเวลา และวางแผนการทำงานทุกสิ่งไว้ล่วงหน้าเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง
4. ความต้องการแสดงออก (Exhibition) ใช้อักษรย่อ Exh หมายถึง ความต้องการที่จะพู่กันในสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าลึกลับและแหลม ชอบเล่าเรื่องตลกขบขัน และเล่าเรื่องการผจญภัย หรือเหตุการณ์แปลกๆ เกี่ยวกับคนให้ผู้อื่นฟัง ต้องการให้ผู้อื่นสังเกตและวิพากษ์วิจารณ์--

รูปร่างหน้าตาของคน ชอบพูดในสิ่งต่างๆ เพียงเพื่อต้องการจะดูว่าจะมีผลต่อผู้อื่นอย่างไร ชอบพูดถึงความสำเร็จของคน ต้องการเป็นจุดสนใจ ชอบใช้คำพูดที่ผู้อื่นไม่เข้าใจความหมาย และชอบตั้งคำถามที่ไม่มีใครตอบได้

5. ความต้องการพึ่งตนเอง (Autonomy) ใช้อักษรย่อ Aut หมายถึงความ ต้องการไปไหนมาไหนได้ตามที่ต้องการ ต้องการพูดได้อย่างที่คิด ต้องการมีอิสระในการ คัดสินใจ และกรทำสิ่งต่างๆ ชอบทำอะไรที่ไม่เป็นไปตามระเบียบประเพณี ต้องการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่จะต้องทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ชอบวิพากษ์วิจารณ์ผู้ที่อยู่ในตำแหน่ง เหนือกว่าตน ชอบหลีกเลี่ยงหน้าที่และความรับผิดชอบ

6. ความต้องการไมตรีสัมพันธ์ (Affiliation) ใช้อักษรย่อ Aff หมายถึง ความต้องการที่จะซื่อสัตย์ต่อเพื่อน รวมกลุ่มทำงานกับเพื่อน และช่วยเหลือเพื่อน ต้องการ มีเพื่อนใหม่ๆ และชอบมีเพื่อนใหม่มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ชอบแบ่งปันสิ่งของให้กับเพื่อนๆ และ ชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าทำงานตามลำพัง ต้องการสร้างความรู้สึกเป็นมิตรและผูกพันกับผู้อื่น และชอบเขียนจดหมายถึงเพื่อน

7. ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Intraseption) ใช้อักษรย่อ Int หมายถึงความ ต้องการวิเคราะห์แรงจูงใจและความรู้สึกของตน ชอบสังเกตผู้อื่น ต้องการ เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเมื่อเขาเผชิญกับปัญหา มักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มักคัดค้านการ กระทำของผู้อื่น โดยวิเคราะห์ถึงเหตุผลในการกระทำมากกว่าผลการกระทำ ต้องการวิเคราะห์ แรงจูงใจของผู้อื่น และชอบคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับการกระทำของผู้อื่น

8. ความต้องการขอความช่วยเหลือ (Succorance) ใช้อักษรย่อ Suc หมายถึง ความต้องการให้ผู้อื่นช่วยเหลือเมื่อเวลาคนเกือบร้อน ต้องการกำลังใจจากผู้อื่น ชอบให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อตนอย่างเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจเมื่อประสบปัญหาต่างๆ ต้องการให้ผู้อื่นรักและ ทำอะไรให้ตนด้วยความเต็มใจ และชอบให้ผู้อื่นช่วยเมื่อเวลาตนมีความทุกข์หรือเจ็บป่วย

9. ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance) ใช้อักษรย่อ Dom หมายถึง ความต้องการโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่น ชอบเป็นผู้นำกลุ่ม ต้องการให้ผู้อื่นยอมให้ตนเป็น ผู้นำ และต้องการได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้เป็นประธานกลุ่ม ชอบคัดสรรใจให้กลุ่ม

และต้องการให้ทำหน้าที่เป็นผู้ไกลเกลี่ยข้อพิพาทของผู้อื่น ต้องการมีอำนาจที่จะชักชวนหรือบังคับให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและชอบใจคำแนะนำแก่ผู้อื่น

10. ความต้องการยอมรับผิด (Abasement) ใช้อักษรย่อ Aba หมายถึงความต้องการยอมรับคำตำหนิ เมื่อทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดผิดพลาด และมีความรู้สึกผิดทุกครั้งที่คิดว่าตนทำผิด มีความคิดว่าความเจ็บปวดหรือความทุกข์ที่ได้รับเป็นผลดีแก่ตนมากกว่าผลเสีย มีความรู้สึกว่าการสารภาพผิดเมื่อทำสิ่งที่เห็นว่าผิด รู้สึกว่าการยอมแพ้อะไรสักอย่างและการต่อสู้จะทำให้ตนสบายใจกว่าการพยายามเอาชนะ มีความรู้สึกไม่สบายใจที่ตนไม่สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าคนที่เห็นว่าเหนือกว่าตน และรู้สึกว่าตนเองคอยกว่าผู้อื่นในทุกๆ ด้าน

11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (Nurturance) ใช้อักษรย่อ Nur หมายถึงความต้องการช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเขาเดือดร้อน ชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตา และเห็นอกเห็นใจ มักแสดงความรักใคร่ชอบพอผู้อื่น และต้องการให้ผู้อื่นไว้วางใจ และเล่าปัญหาส่วนตัวให้ฟัง

12. ความต้องการเปลี่ยนแปลง (Change) ใช้อักษรย่อ Chg หมายถึงความต้องการกระทำการแปลกๆ ใหม่ๆ ชอบท่องเที่ยวพบปะกับและรู้จักกับคนใหม่ๆ ไม่ชอบทำอะไรซ้ำซากจำเจ ชอบทดลองสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ชอบเปลี่ยนที่อยู่ และที่รับประทานอาหาร นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย

13. ความต้องการอดทน (Endurance) ใช้อักษรย่อ End หมายถึงความต้องการกระทำการใจจนสำเร็จ แม่ว่าจะเป็นงานหนักเพียงใดก็ตาม ชอบแก้ปัญหาที่ยากๆ ให้สำเร็จ และชอบทำงานให้สำเร็จเป็นอย่างๆ ไป มีความพยายามในการทำงานอย่างมาก และไม่ต้องการให้ใครมารบกวนเวลาทำงาน

14. ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (Heterosexuality) ใช้อักษรย่อ Het หมายถึงความต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับเพื่อนต่างเพศ โดยการทำงานร่วมกัน ไปเที่ยวด้วยกัน และต้องการให้เพื่อนต่างเพศเห็นว่าคนมีรูปร่างหน้าตาชวนมอง ชอบพูดคุยและอ่านหนังสือที่มีเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญ และชอบเกิดความรู้สึกตื่นเต้นและเร้าใจในเรื่องเพศ

15. ความตองการก้าวร้าว หรือรุกรานผู้อื่น (Aggression) ใช้อักษรย่อ Agg หมายถึงความตองการโจมตีความตึกเห็นของผู้อื่นที่ขัดแย้งกับของตน ชอบบอกผู้อื่นว่าตนคิด-
 อยางไรเกี่ยวกับตัวเขา ชอบวิจารณ์ผู้อื่นอยางเปิดเผย ชอบหัวเราะเยาะ และคำหาผู้อื่น
 เมื่อไม่เห็นด้วยกับเขา ตองการที่จะแค้นเมื่อถูกผู้อื่นสบประมาทมักจะโกรธและโทษผู้อื่น
 เมื่อมีสิ่งผิดพลาดเกิดขึ้น ชอบอ่านหนังสือพิมพ์ที่มีเรื่องฆาตกรรม และเรื่องรุนแรงอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย